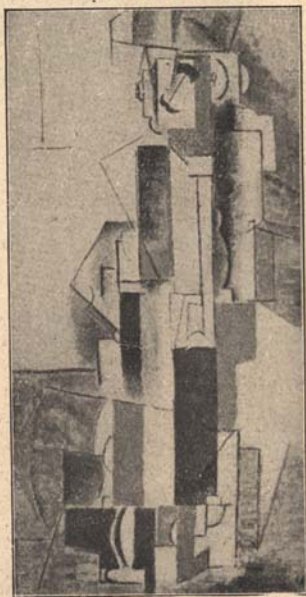

keling der schilderkunst is de kunst van den, ten onzent nog vrijwel geheel onbekenden, schilder Henri Rousseau, le douanier, geweest. In deze kunst kondigt zich een intense verstrakking van den vorm aan, welke wijst op een meer verdiepte beeldende aanschouwing. Bij Rousseau ligt het accent op het monumentale in de behandeling, met als domineerende eigenschap het harmonische, staande element. Hoewel de consequentie van het principe der monumentaliteit bij B. v. d. Leek de geheele beeldingsconceptie aantast is een vergelijk van overgangswerken als „De Zieke”, „De Storm”, enz. met die van Henri Rousseau zeer interessant.

21. — Met Picasso begint de verbreking van den gebonden natuurvorm. Dit was noodig alvorens de schilderkunst in haar noodzakelijk evolutieproces (waarin zich 't evolutieproces van den menschelijken geest afspiegelt) een zelfstandige beeldende uiting zou worden. De contour verstrakte zich meer en meer en op deze contour-spanning moest van zelf de verbreking van den gesloten vorm volgen. Het begrip van evenwichtige verhouding (zie aant. Cézanne) en het besef van het staande element (zie aant. Van Gogh en Rousseau) beginnen zich nu „op de wijze der kunst” in de rhythmische groepeerings der vlakken te openbaren. De waarde van het object wordt deze: aanleiding tot reconstructie volgens de beeldende ervaring. Deze herschept het (natuur)gegeven tot beeldende kompositie.

Spottenderwijze werd dit stadium der schilderkunst

21. Pàblo Picasso. De Harlekijn